

Jednání právnických osob

Podle § 30 odst. 1 zákona o mezinárodním právu soukromém právní osobnost právnické osoby a způsobilost jiné než fyzické osoby se řídí právním řádem státu, podle něhož vznikla. Tímto právním řádem se řídí i obchodní firma nebo název a vnitřní poměry takové osoby, poměry mezi takovou osobou a jejími společníky nebo členy a vzájemné poměry společníků nebo členů, ručení společníků nebo členů za závazky takové osoby a kdo za osobu jako její orgán jedná, jakož i její zánik. Toto ustanovení je vystavěno na tzv. inkorporační zásadě, tedy na použití právního řádu, podle něhož právnická osoba vznikla. Inkorporační zásada vychází z teze, že právní řád, podle něhož právnická osoba vznikla (byla založena), jí přiznává právní osobnost a způsobilost k právním jednáním; tímto právním řádem (osobním statutem) se řídí nejen právní osobnost a způsobilost k právním jednáním, ale rovněž otázky (demonstrativně) vypočtené v § 30 odst. 1 větě druhé zákona o mezinárodním právu soukromém, tedy (mimo jiné) i kdo za právnickou osobu jako její statutární orgán jedná. Kromě určení statutárního orgánu (tj. orgánu, který za právnickou osobu právně jedná) se podle osobního statutu posuzuje i způsob, jakým členové statutárního orgánu za právnickou osobu jednají (tj. zda každý člen samostatně, či více členů společně apod.), jakož i důsledky nedodržení stanoveného způsobu jednání.

(Rozsudek Nejvyššího soudu České republiky č.j. 27 Cdo 1803/2021-599 ze dne 23.11.2022)

Nejvyšší soud České republiky rozhodl v právní věci žalobkyně DANCORE LLC, se sídlem v C.C., Nevada, Spojené státy americké, zastoupené Mgr. M.H., advokátem, se sídlem v P., proti žalované Nový Zeleneč a. s., se sídlem v O., zastoupené Mgr. M.V., advokátem, se sídlem v P., o určení vlastnického práva, vedené u Okresního soudu Praha-východ pod sp. zn. 3 C 219/2018, o dovolání žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 7. 10. 2020, č. j. 30 Co 228/2019-488, ve znění usnesení ze dne 6. 11. 2020, č. j. 30 Co 228/2019-498, tak, že rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne ze dne 7. 10. 2020, č. j. 30 Co 228/2019-488, ve znění usnesení ze dne 6. 11. 2020, č. j. 30 Co 228/2019-498, se ruší a věc se vrací odvolacímu soudu k dalšímu řízení.

Z odůvodnění:

Dosavadní průběh řízení

[1] Okresní soud Praha-východ rozsudkem ze dne 7. 5. 2019, č. j. 3 C 219/2018-140, zamítl žalobu, jíž se žalobkyně domáhala určení, že je vlastnící tam specifikovaných pozemků (dále též jen „pozemky“) [výrok I.], a rozhodl o náhradě nákladů řízení (výrok II.).

[2] Soud prvního stupně (mimo jiné) vyšel z toho, že:

1) Žalobkyně je zahraniční právnickou osobou registrovanou ve Spojených státech amerických ve státě Nevada.

2) Dne 11. 1. 2017 uzavřely žalobkyně jako prodávající a původní žalovaná Levinhor s. r. o. (dále též jen „Levinhor“ či „právní předchůdkyně žalované“) jako kupující formou notářského zápisu N 13/2017, NZ 10/2017, sepsaného Mgr. Z.G., notářkou (dále též jen „notářský zápis“), kupní smlouvu, na jejímž základě žalobkyně převedla na Levinhor pozemky za kupní cenu 209.600.000 Kč s tím, že

část kupní ceny ve výši 201.000.000 Kč se společnost Levinhor zavázala uhradit žalobkyni na účet zástavního věřitele společnosti MARSEA MIA s. r. o. (dále též jen „M. M.“) a částku 8.600.000 Kč na účet zástavního věřitele společnosti SNYZE, spol. s r. o. (dále též jen „SNYZE“) do tří měsíců ode dne rozhodnutí o povolení vkladu vlastnického práva (dále též jen „kupní smlouva“).

3) Přílohou notářského zápisu byly stanovy žalobkyně („Articles of Organization č. 20150332525-08“; dále též jen „stanovy“), dle nichž je žalobkyně řízena dvěma „manažery“, T. B. a D. Z..

4) Za žalobkyni při uzavírání kupní smlouvy jednal D. Z., za právní předchůdkyni žalované L. L..

5) T. B. (druhý „manažer“ žalobkyně) se s kupní smlouvou seznámil (při nahlížení do spisu katastrálního úřadu) dne 19. 1. 2017.

6) Dne 2. 2. 2017 podepsala žalobkyně, za níž jednali D. Z. i T. B. (jehož totožnost byla úředně ověřena), „obsahově totožnou“ kupní smlouvu.

7) Společnost Levinhor je zapsána v katastru nemovitostí jako vlastník pozemků.

8) Dle listiny označené jako „LLC Operating Agreement, Dancore LLC“ (dále též jen „provozní smlouva“) žalobkyni řídí dva jednatelé, každý z nich je oprávněn používat své výlučné pravomoci uvedené v této listině; není-li stanoveno jinak, jednají jednatelé společně. D. Z. je oprávněn jednat výhradně v rámci těchto pravomocí: mj. veškerá rozhodnutí týkající se strategie a rozvoje včetně nakládání s majetkem v hodnotě nepřevyšující 100.000 USD.

9) Kviticemi ze dne 19. 1. 2017 společnosti M. M. a SNYZE potvrdily, že Levinhor (uvedeného dne) závazky plynoucí z kupní smlouvy vůči nim splnila.

[3] Na takto ustaveném základě soud prvního stupně uzavřel, že:

1) Ve věci je dána pravomoc i příslušnost českých soudů (článek 24 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1215/2012, ze dne 12. 12. 2012, o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech (nařízení Brusel I bis), „rozhodným právem“ je „právní řád České republiky“ (odkázal přitom na § 6 zákona č. [91/2012](#) Sb., o mezinárodním právu soukromém).

2) Žalobkyně má na požadovaném určení naléhavý právní zájem, neboť v katastru nemovitostí je jako vlastník zapsána osoba odlišná.

3) Kupní smlouva je platná, důvod „nicotnosti“ (či zdánlivosti) neshledal.

4) Omezení osob, které jako statutární orgány jednají jménem právnické osoby, ve vnitřních dokumentech právnické osoby platí navenek pouze tehdy, je-li tato skutečnost třetím osobám známa; ze stanov žalobkyně (připojených ke kupní smlouvě) omezení jednatelského oprávnění nevyplývá. Provozní smlouva je (toliko) interním dokumentem, jenž nebyl připojen k notářskému zápisu, nemá tak účinky vůči třetím osobám. Nadto T. B. podpisem dalšího vyhotovení kupní smlouvy jednání druhého jednatele „aproboval“ (§ 161, § 164 a § 166 zákona č. [89/2012](#) Sb., občanského zákoníku, dále též jen „o. z.“).

5) Kupní smlouva není v rozporu s dobrými mravy ani veřejným pořádkem. Žalobkyně začala proti kupní smlouvě brojit až rok a půl po jejím uzavření, přestože oba jednatelé o jejím uzavření (nejpozději 2. 2. 2017) věděli. S ohledem na zatížení nemovitostí zástavním právem (do výše 210.100.000 Kč) není ani „extrémně nevýhodná“.

6) Odstoupení žalobkyně od kupní smlouvy pro nezaplacení kupní ceny nebylo důvodné, neboť kupní cena byla (dle smluvního ujednání) uhrazena na účet zástavních věřitelů [jak potvrzují (zástavními věřiteli vystavené) kvitance ze dne 19. 1. 2017 (dále též jen „kvitance zástavních věřitelů“)].

[4] K odvolání žalobkyně Krajský soud v Praze rozsudkem ze dne 7. 10. 2020, č. j. 30 Co 228/2019-488, ve znění usnesení ze dne 6. 11. 2020, č. j. 30 Co 228/2019- 498, rozsudek soudu prvního stupně potvrdil, změnil jen výši náhrady nákladů řízení (první výrok) a rozhodl o náhradě nákladů odvolacího řízení (druhý výrok).

[5] V průběhu odvolacího řízení Levinhor zanikla v důsledku fúze sloučením s nástupnickou společností RAGNOR GAMMA a. s. (následně Nový Zeleneč a. s.), identifikační číslo osoby 27825981. Odvolací soud proto usnesením ze dne 16. 3. 2020, č. j. 30 Co 228/2019-331, rozhodl podle § 107 odst. 1 zákona č. [99/1963](#) Sb., občanského soudního řádu (dále též jen „o. s. ř.“), že v řízení bude na místě žalované pokračováno se společností Nový Zeleneč a. s.

[6] Odvolací soud po doplnění dokazování, odkazuje rovněž na skutkové závěry soudu prvního stupně, vyšel z toho, že:

1) Kvitance zástavních věřitelů byly vystaveny (jen) ze strany společností M. M. a SNYZE, přičemž v nich není uvedeno, jakým způsobem měl být závazek k úhradě kupní ceny splněn, zaplacení kupní ceny tedy doložit nemohly, nadto nebyly vystaveny „věřitelem (prodávajícím)“, a proto nemohly mít účinky plynoucí z § 1995 odst. 2 o. z.

2) Kupní cena - na (uvedené) účty zástavních věřitelů - uhrazena nebyla.

3) Dne 19. 1. 2017 vystavila žalobkyně (jednající D. Z.) kvitanci (dále též jen „kvitance žalobkyně“), již potvrdila, že společnost Levinhor uvedeného dne splnila závazek z kupní smlouvy, tj. uhradila kupní cenu 209.600.000 Kč k rukám M. M. a SNYZE, čímž byl závazek Levinhor splněn.

4) „Žalované“ (správně žalobkyni) se nepodařilo prokázat, že kvitance žalobkyně byla vyhotovena až dodatečně.

5) Dne 30. 4. 2019 žalobkyně od kupní smlouvy odstoupila pro nezaplacení kupní ceny. Odstoupení bylo doručeno společností Levinhor, M. M. a SNYZE.

6) Společnost s ručením omezeným upravuje ve státě Nevada (kodifikace) The Nevada Revised Statutes (dále též jen „NRS“).

7) Ke dni 23. 7. 2015 byla žalobkyně (dle stanov) řízena jednatelem D. Z. a T. B.; kromě stanov jsou v registru státního tajemníka státu Nevada přístupné výroční zprávy, zakládací listina a listina o změně. Provozní smlouva není v registru dostupná.

[7] Na takto ustaveném základě odvolací soud dospěl shodně se soudem prvního stupně k závěru, že je dána mezinárodní příslušnost českých soudů, rozhodným právem - pro posouzení kupní smlouvy, jakož i účinků právního jednání jednatelů při jejím uzavření, včetně následků překročení zmocnění - je české právo [článek 4 odst. 1 písm. c) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008, ze dne 17. 6. 2008, o právu rozhodném pro smluvní závazkové vztahy (nařízení Řím I), § 44 zákona o mezinárodním právu soukromém], neboť k uzavření kupní smlouvy došlo v České republice a na jejím území jsou i převáděné pozemky. „Způsobilst žalobkyně“ a její vnitřní poměry se řídí právem státu Nevada.

[8] Žalobkyně má na požadovaném určení naléhavý právní zájem.

[9] Kupní smlouvu posoudil odvolací soud jako platně uzavřenou. Vzhledem k tomu, že způsob jednání dvou zapsaných „manažerů“ nebyl upraven, mohl každý z nich (i při právním jednání týkajícím se převodu nemovitosti) jednat samostatně. Společné jednání nevyžaduje ani NRS.

[10] Bylo-li v provozní smlouvě dohodnuto, že jednatelské oprávnění D. Z. se vztahuje jen na nakládání s majetkem (v hodnotě) do 100.000 USD, nešlo o úpravu způsobu jednání, ale o omezení jednatelského oprávnění, jež (dle české právní úpravy) působí (pouze) dovnitř společnosti. Na platnost kupní smlouvy takové ujednání nemá vliv, a to bez ohledu na to, zda druhá strana smlouvy o porušení jednatelského oprávnění věděla či nikoli.

[11] Vyvolalo-li jednání D. Z. (dle českého práva) zamýšlené účinky (převod majetku), není třeba posuzovat následky překročení jednatelského zmocnění dle práva státu Nevada (§ 44 odst. 2 a 3 zákona o mezinárodním právu soukromém). Uzavření kupní smlouvy není (z uvedeného pohledu) ani v rozporu s dobrými mravy.

[12] Odvolací soud neshledal, že by notářský zápis trpěl vadami, jež by vedly (mohly vést) k závěru o neplatnosti kupní smlouvy. Plnou moc, kterou společnost M. M. zmocnila R. CH. k podpisu kupní smlouvy, shledal platnou.

[13] Byl-li dluh z kupní smlouvy kvitancí žalobkyně (obsahující všechny náležitosti stanovené v § 1949 odst. 1 o. z.) v souladu s § 1995 odst. 2 o. z. prominut, závazek k zaplacení kupní ceny zanikl. Kupující se tudíž nemohl dostat do prodlení s úhradou kupní ceny; žalobkyně proto nemohla od kupní smlouvy platně odstoupit.

[14] Námitka žalobkyně, že nemovitosti byly převedeny za neúměrně nízkou cenu, byla uplatněna (až) po marném uplynutí roční prekluzivní lhůty (§ 1793 o. z.).

Dovolání a vyjádření k němu

[15] Proti rozsudku odvolacího soudu podala žalobkyně dovolání, jehož přípustnost opírá o § 237 o. s. ř., majíc za to, že odvolací soud nesprávně posoudil otázky hmotného a procesního práva:

- 1) „Jaké jsou důsledky nedodržení společného jednání dvou jednatelů obchodní korporace cizího práva“ (dále též jen „první otázka“), při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe Nejvyššího soudu;
- 2) „Zda je možné upravit způsob jednání právnické osoby typu limited liability company (tj. právnické osoby cizího práva mající v rámci práva obchodních korporací obdobný účel a postavení jako společnost s ručením omezeným dle české právní úpravy) dvoustupňově, ve dvou dokumentech - Articles of Organization a tzv. Operating Agreement“ (dále též jen „druhá otázka“), která dosud nebyla v judikatuře Nejvyššího soudu řešena;
- 3) „Ohledně postupu a rozsahu zjištění cizího práva, jež je soud povinen učinit“ (dále též jen „třetí otázka“), při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe Nejvyššího soudu;
- 4) „Zda se řídí určení osoby oprávněné jako její orgán jednat za obchodní korporaci cizího práva kolizními normami dle ustanovení § 44 ZMPS nebo § 30 ZMPS“ (dále též jen „čtvrtá otázka“), při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe Nejvyššího soudu;
- 5) „Zda je možné při posouzení porušení způsobu jednání statutárního orgánu za obchodní korporaci cizího práva aplikovat ustanovení § 44 ZMPS“ (dále též jen „pátá otázka“), která nebyla v judikatuře

Nejvyššího soudu dosud řešena;

6) „Zda je zcizení de facto jediného majetku obchodní korporace v hodnotě stovek milionů korun českých běžným jednáním ve smyslu § 44 odst. 1 ZMPS“ (dále též jen „šestá otázka“), při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe Nejvyššího soudu;

7) „Posouzení souladu právního jednání s dobrými mravy a poctivostí, pokud bylo učiněno jediným jednatelem při porušení povinného společného jednání za obchodní korporaci, a pokud o tomto porušení třetí osoba věděla a dosáhla pomocí svého vlivu a ovládnutí vyvedení majetku z této obchodní korporace“ (dále též jen „sedmá otázka“), při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe Nejvyššího soudu, přičemž odůvodnění závěrů je učiněno nedostatečným způsobem v rozporu s ustálenou rozhodovací praxí Nejvyššího soudu;

8) „Zda dojde k účinkům prominutí dluhu dle § 1995 odst. 2 OZ vydáním kvitance, přestože ke splnění dluhu nedošlo, obchodní korporace by tím přišla o veškerý svůj majetek, a kvitance byla vydána při současném nedodržení způsobu jednání za obchodní korporaci“ (dále též jen „osmá otázka“), která nebyla dosud v judikatuře Nejvyššího soudu řešena;

9) „Zda je možné připustit nové důkazy a tvrzení v odvolacím řízení, které nenaplňují žádnou z výjimek podle ustanovení § 205a o. s. ř.“ (dále též jen „devátá otázka“), při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe Nejvyššího soudu.

[16] Dovolatelka namítá, že napadené rozhodnutí spočívá na nesprávném právním posouzení věci (uplatňuje dovolací důvod podle § 241a odst. 1 o. s. ř.), a navrhuje, aby napadené rozhodnutí (i rozhodnutí soudu prvního stupně) Nejvyšší soud zrušil a věc vrátil soudu prvního stupně k dalšímu řízení.

[17] Podle dovolatelky se (v daném případě) nejednalo o překročení vnitřního omezení oprávnění za ni při uzavírání kupní smlouvy jednat, jak (nesprávně) uzavřel odvolací soud, ale o nedodržení způsobu jednání upraveného „dvoustupňově“ v „základních dokumentech“ (tj. ve stanovách a provozní smlouvě v souladu s ust. 86.311 NRS), majícího účinky i vůči třetím osobám [odkazuje např. na rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 20. 8. 2002, sp. zn. 29 Odo 198/2002, uveřejněný pod číslem 58/2004 Sbírkou soudních rozhodnutí a stanovisek (dále též jen „R 58/2004“), či usnesení Nejvyššího soudu ze dne 19. 6. 2014, sp. zn. 29 Cdo 4432/2013]; k dodatečnému schválení (bez zbytečného odkladu) nedošlo.

[18] Ve vazbě na to dovolatelka uvádí, že odvolací soud (relevantně) nezjistil obsah práva státu Nevada upravujícího pravidla určení způsobu jednání (přesto, že dovolatelka zastávala odlišný výklad příslušných norem nevadského práva), čímž se odchýlil od závěrů rozhodovací praxe Nejvyššího soudu vyjádřených např. v rozsudku ze dne 25. 4. 2018, sp. zn. 33 Cdo 1383/2017, či usneseních ze dne 27. 8. 2013, sp. zn. 21 Cdo 1012/2013, a ze dne 26. 6. 2012, sp. zn. 33 Cdo 3117/2010.

[19] Dovolatelka dále dospívá k závěru, že určení osoby, jež je za právnickou osobu oprávněna jednat, se řídí v souladu s § 30 odst. 1 zákona o mezinárodním právu soukromém, právním řádem státu, podle něhož právnická osoba vznikla (odkazuje na usnesení Nejvyššího soudu ze dne 30. 4. 2018, sp. zn. 27 Cdo 877/2017, či ze dne 31. 10. 2017, sp. zn. 29 Cdo 387/2016); pravidla zakotvená v § 44 odst. 2 a 3 zákona o mezinárodním právu soukromém nejsou pro zastupování společnosti členy statutárního orgánu použitelná.

[20] Uzavření kupní smlouvy, již je převáděn jediný majetek, nelze dle dovolatelky považovat za běžné jednání ve smyslu § 44 odst. 1 zákona o mezinárodním právu soukromém; odvolací soud se při řešení této otázky odchýlil od rozhodovací praxe Nejvyššího soudu (odkazuje na rozsudek Nejvyššího

soudu ze dne 9. 12. 2009, sp. zn. 23 Cdo 3867/2007, či usnesení ze dne 18. 12. 2012, sp. zn. 29 Cdo 2933/2012).

[21] Dovolatelka odvolacímu soudu vytýká i to, že se nedostatečně (nepřezkoumatelně) – v rozporu s judikaturou Nejvyššího soudu – vypořádal s posouzením otázky souladu kupní smlouvy s dobrými mravy (odkázala např. na rozsudky Nejvyššího soudu ze dne 26. 10. 2004, sp. zn. 29 Odo 34/2004, ze dne 3. 4. 2019, sp. zn. 24 Cdo 876/2019, či nález Ústavního soudu ze dne 19. 2. 2019, sp. zn. I. ÚS 2657/2019); s ohledem na skutkové okolnosti případu (jež cituje) je jednání žalované v rozporu se zásadou poctivosti.

[22] Ve vazbě na uvedenou argumentaci dovolatelka dospívá k závěru, že D. Z. nebyl oprávněn ani k vystavení kvitance žalobkyně, nadto závazky, které měly být vzájemně započteny, „byly pouze simulované, nikoli reálné“; kvitance žalobkyně byla „vydána neoprávněně“, bez předchozího splnění dluhu, při absenci dobré víry, a proto nemohla mít účinky uvedené § 1995 odst. 2 o. z.

[23] Odvolací soud dle dovolatelky připuštěním (nových) důkazů porušil princip neúplné apelace zakotvený v § 205a o. s. ř., čímž se odchýlil od ustálené rozhodovací praxe Nejvyššího soudu (citujíc rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 17. 6. 2020, sp. zn. 28 Cdo 1688/2020).

[24] Žalovaná ve vyjádření k dovolání (datovaném 13. 4. 2021) uvedla, že považuje dovolatelkou napadené rozhodnutí odvolacího soudu za správné, a navrhla, aby Nejvyšší soud dovolání zamítl, případně je (jako nepřípustné) odmítl.

Přípustnost a důvodnost dovolání

[25] Dovolání je přípustné k řešení otázky způsobu jednání právnické osoby založené (vzniklé) dle cizího práva, jež dosud nebyla v souvislostech předestřených v dovolání v rozhodování odvolacího soudu vyřešena.

[26] Podle § 30 odst. 1 zákona o mezinárodním právu soukromém právní osobnost právnické osoby a způsobilost jiné než fyzické osoby se řídí právním řádem státu, podle něhož vznikla. Tímto právním řádem se řídí i obchodní firma nebo název a vnitřní poměry takové osoby, poměry mezi takovou osobou a jejími společníky nebo členy a vzájemné poměry společníků nebo členů, ručení společníků nebo členů za závazky takové osoby a kdo za osobu jako její orgán jedná, jakož i její zánik.

[27] Citované ustanovení je vystavěno na tzv. inkorporační zásadě, tedy na použití právního řádu, podle něhož právnická osoba vznikla [srov. důvodovou zprávu k návrhu zákona o mezinárodním právu soukromém (sněmovní tisk číslo 364, Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky, 6. volební období 2010-2013, s. 56)].

[28] Inkorporační zásada vychází z teze, že právní řád, podle něhož právnická osoba vznikla (byla založena), jí přiznává právní osobnost a způsobilost k právním jednáním; tímto právním řádem (osobním statutem) se řídí nejen právní osobnost a způsobilost k právním jednáním, ale rovněž otázky (demonstrativně) vypočtené v § 30 odst. 1 větě druhé zákona o mezinárodním právu soukromém, tedy (mimo jiné) i kdo za právnickou osobu jako její statutární orgán jedná.

[29] Kromě určení statutárního orgánu (tj. orgánu, který za právnickou osobu právně jedná) se podle osobního statutu posuzuje i způsob, jakým členové statutárního orgánu za právnickou osobu jednají (tj. zda každý člen samostatně, či více členů společně apod.), jakož i důsledky nedodržení stanoveného způsobu jednání.

[30] Právní úprava „limited liability company“ je ve státě Nevada (Spojené státy americké) zakotvena v NRS.

[31] Podle článku 86.311/1 (a) NRS není-li v pododdílu 2 stanoveno jinak, nemovitý a osobní majetek vlastněný nebo koupený společností musí být držen a vlastněn a převáděn jménem společnosti. Nestanoví-li stanovy společnosti nebo provozní smlouva jinak, nástroje a záznamy zajišťující nabytí, zástavu nebo nakládání s majetkem společnosti jsou platné a závazné pro společnost, pokud je podepíše jeden nebo více manažerů společnosti, která je řízena manažerem nebo manažery.

[32] V poměrech projednávané věci je dovolatelka právnickou osobou založenou podle práva státu Nevada, Spojené státy americké. Právní řád státu Nevada je tak jejím osobním statutem, jenž - s ohledem na § 30 zákona o mezinárodním právu soukromém - (mimo jiné) určuje (i) způsob, jakým členové statutárního orgánu za dovolatelku jednají (resp. v rozhodné době jednali). Dopadá tak na ni (i) úprava zakotvená v (citovaném) článku 86.311/1 (a) NRS, jenž (s odkazem na stanovy a provozní smlouvu) pro případ převodu nemovitého majetku upravuje způsob jednání jménem společnosti (k rozdílu mezi omezením jednatelského oprávnění a určením způsobu jednání jménem společnosti srov. např. R 58/2004 či rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 26. 9. 2012, sp. zn. 29 Cdo 302/2010).

[33] Uzavřel-li proto odvolací soud, že ujednání provozní smlouvy je (vnitřním) omezením jednatelského oprávnění (manažera, konkrétně D. Z.), tedy že se (v daném případě) nejedná o úpravu způsobu jednání jménem společnosti, není tento jeho závěr správný.

[34] Jelikož právní posouzení dovolatelkou otevřené otázky není správné a dovolací důvod podle § 241a odst. 1 o. s. ř. byl uplatněn právem, Nejvyšší soud, aniž ve věci nařizoval jednání (§ 243a odst. 1 věta první o. s. ř.) a aniž se pro nadbytečnost zabýval ostatními dovolacími námitkami, dovoláním napadený rozsudek odvolacího soudu zrušil (§ 243e odst. 1 o. s. ř.) a věc mu vrátil k dalšímu řízení (§ 243e odst. 2 věta první o. s. ř.).

[35] Bude na odvolacím soudu, aby primárně zjistil obsah (všech) - pro věc relevantních - ustanovení právního řádu státu Nevada, přičemž nepřehlédne, že pro zjištění obsahu cizího práva nestačí zjistit pouhý text právního předpisu [či (pouhou) jeho část], ale také informace o jeho výkladu (např. odbornou komentářovou literaturu, judikaturu apod.) [k problematice zjišťování obsahu cizího práva viz např. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 30. 12. 2019, sen. zn. 29 ICdo 96/2016, a judikaturu v něm citovanou, či rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 17. 8. 2015, sp. zn. 21 Cdo 4674/2014].

[36] V kontextu zjištěných skutečností se následně neopomene zabývat otázkou (nezbytnosti) zveřejnění provozní smlouvy podle právního řádu státu Nevada, i tím, jaké jsou podle tohoto právního řádu (ve vztahu k třetím osobám) důsledky jejího nezveřejnění.

[37] Dospěje-li odvolací soud k závěru, že příslušná ustanovení právního řádu státu Nevada (ve spojení se stanovami a provozní smlouvou) vyžadují, aby za dovolatelku jednali oba jednatelé (manažeři) společně, vyřeší (rovněž v souladu s příslušnými ustanoveními právního řádu státu Nevada) nejen to, jaké jsou důsledky nedodržení společného jednání obou jednatelů (manažerů), ale i otázku (případného) dodatečného schválení právního jednání druhým jednatelem (manažerem); vypořádá se též s tím, že 2. 2. 2017 byla oběma jednatelem (manažery) podepsána obsahově shodná smlouva.

[38] Pro zodpovězení otázky, zda se v projednávané věci uplatní § 44 odst. 1 zákona o mezinárodním právu soukromém, vztahující se k zákonnému zastoupení, či § 44 odst. 2 zákona o mezinárodním právu soukromém, vztahující se ke smluvnímu zastoupení, bude nezbytné učinit (příslušná) zjištění týkající se povahy jednání statutárního orgánu dovolatelky, tedy vyřešit otázku, zda se - dle příslušných ustanovení právního řádu státu Nevada - vůbec jedná o zastoupení, a pokud ano, zda jde

o zastoupení smluvní, zákonné, či o zastoupení sui generis (jako je tomu dle právního řádu České republiky, viz rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 23. 7. 2019, sp. zn. 27 Cdo 4593/2017, uveřejněný pod číslem 37/2020 Sbírkou soudních rozhodnutí a stanovisek).

[39] Ve světle přijatých závěrů pak opětovně posoudí kvitanci žalobkyně (podepsanou - jak se podává ze skutkového zjištění odvolacího soudu - pouze jedním jednatelem dovolatelky), otázku splnění závazku (právní předchůdkyně) žalované plynoucího z kupní smlouvy, a následně i to, zda dovolatelka mohla (platně) od kupní smlouvy (pro prodlení se splněním závazku) odstoupit.

© EPRAVO.CZ - Sběrka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Náhrada škody](#)
- [Nájemné \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Odměna advokáta \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Péče o dítě \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Smlouva o smlouvě budoucí \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Daňová exekuce](#)
- [Cenové rozhodnutí rozporné se zákonem](#)
- [Autonomie vůle](#)
- [Adhezní nárok \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Zmatečnost \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Střídavá péče](#)